

عنوان مقاله:

تحلیلی برعل شکل گیری اسکان غیررسمی در شهرها و رویکردهای مقابله با آن

محل انتشار:

سومین همایش ملی فضای جغرافیایی، رویکرد آمایشی، مدیریت محیط (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بای محمد یاپنگ غراوی - دانشجوی کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس تهران

اسماعیل سالاروند - دانشجوی کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

اسکان غیررسمی از جمله پدیده هایی است که به دنبال تحولات ساختاری و بروز مسائل و مشکلات اقتصادی اجتماعی مانند جریان سریع شهرنشینی و مهاجرت های روستایی لجام گسیخته در بیشتر کشورهای جهان به ویژه جهان سوم پدیدار گردیده است. اسکان غیررسمی تبلور فضایی کمبودهای ساختاری در زمان گذار از توسعه نیافتگی به توسعه یافتگی است این واژه در دهه ۱۹۸۰ به عنوان جایگزینی برای آلونک نشینی، زاغه نشینی، حلبی آباد، حصیر آباد و غیره انتخاب گردید چاره جویی این پدیده و مساله به سیاست گذاری و اقداماتی نه فقط در سطح محلی آن، بلکه در سطح ملی نیاز دارد. از اینرو در طول سال های گذشته سازمانهای بین المللی خصوصا بانک جهانی طرح های گوناگونی جهت بهبود وضعیت سکونتگاههای غیررسمی در کشورهای مختلف جهان به اجرا گذاشته اند. با توجه به این، در این پژوهش ابتدا با ارائه تعاریفی از اسکان غیررسمی و عوامل شکل گیری آن از دیدگاه مکاتب و اندیشمندان لیبرال، اقتصادسیاسی فضاء غیر لیبرال و جامعه گرایان نو به بیان رویکردهای مختلف دخالت در بافت های اسکان غیررسمی پرداخته شده است. از جمله این رویکردها می توان به نادیده انگاری، حذف و تخلیه اجباری، مسکن اجتماعی، ارائه زمین و خدمات و توانمندسازی اشاره نمود

کلمات کلیدی:

اسکان غیررسمی، رویکرد، نادیده انگاری، مسکن اجتماعی، توانمندسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1266565>

